

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1699

Decas VII. Ab anno 60. ad anuum 70.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64743](#)

¶ 60. ¶ Paulus scribit Epistolam ad Philipes, ad Colossenses, ad Philemonem ad Hebreos.

Contra impugnatores Crucis Christi choatur usus inter Christianos cruces fabricandi, seque crucis signo muniendi.

Hoc anno Romæ Ruminalis arbor comitio, quæ super octingentos & quadriginta annos Remi Romulique Infantia texerat, mortuis ramalibus exaruit, quæ significabatur Romuleæ superstitionis arogatio, sicut olim Hierosolymis arefæ ficus signum fuit exscindendæ in fructuæ synagogæ.

DECAS VII.

¶ *Ab anno 60. ad annum 70.* ¶

61. PAulus solutus vinculis Româ in Hispaniam proficiscitur, ut Baronium cum multis aliis censet.

Lucas absolvit, actus Apostolorum, & Epiphanius tradit, prædicat in Dalmatia, Macedonia, & in Gallia, usque ad annuntiæ octagesimum, quo eum pervenit scribit Hieronymus. De genere mortis an martyrio affectus, vel aliter objerit variant autores.

Impiissimus Nero Imperator Agrippam matrem naufragio frustra tentatam missio

missio Aniceto liberto, palam occidenda curavit. Et quia propterea publica Romæ lætitia agebatur, tanquam desalute Imperatoris servata, putant nonnulli hac ex causa accidisse, ut Paulus è carcere cum reliquis viñtis liber abire sineretur.

¶ 62. ¶ Laodicea hoc anno ingenti terræ motu prostrata.

¶ 63. ¶ Jacobus Apostolus & Hierosolymitanus Episcopus Martyrio afficitur relictâ Epistolâ Catholicâ, quam scripsit contra hæreticos sui temporis.

¶ 64. ¶ Martyrium S. Marci Alexandrinæ Ecclesiæ Episcopi.

Monachi à S. Marco in Ægypto Instituti.

Probabiliter iidem sunt, quos Philo vocat ESSENOS, scilicet JESSÆOS, sic dictos à JESU sive à JESSE. Suidas ESSÆOS, ait idem esse ac CONTEMPLANTES, qui etiam genus quoddam Rechabitarum eos fuisse opinatur. S. Chrysostomus ESSENOS sive ESSÆOS à vita Sanctitate SANTOS appellatos esse declarat. Baronius omnes Christianos passim degentes scilicet non tantum monachos fuisse Essenos dictos, existimat.

¶ 65. ¶ Homo plebejus ac rusticus præcinit Hierosolymitanam cladem, vix vix continuo in vicis & compitis urbis Ingeminans, neque monitis aut verberibus ad silen-

dum adigi potens, donec in obsidionem
balista Romanorum vocem illi & vitam
eripuit.

¶ 66. ¶ Nero ardente Trojam, uti depin-
gitur, spectare volens, Romam variis locis accendit, ita ut mons Palatinus ad
duae urbis partes conflagraverint. Incen-
dium hoc spectavit tyrannus in smaragdo, ut tanto pulchrius esset, & ne oculos of-
fenderet. Cum vero ob hos ignes populi
conviciis se impetri videret, culpam in
Christianos tanquam in autores conjectat,
& ex eis plurimos hoc praetextu è medio
sustulit, atque hinc exordium suum duxit
prima persecutio in Christianos mota.

¶ 67. ¶ Ecclesia DEI coronis Martyrum
mirifice illustratur.

Nero praceptorum suum Senecam pro-
ditore inter nobiles conjuratos occidi-
di jubet, ipso Senecâ mortis genus eligen-
te per venæ incisiones in brachiis & cruri-
bus ac cicutæ potionem.

Ecclesia præcipua Lateranensis dicta
Plautio Laterano consule hoc anno neca-
to, cuius domus in Christianorum prima-
riam Ecclesiam conversa est.

¶ 68. ¶ Petrus & Paulus Apostolorum Prin-
cipes divino consilio Romæ conveniunt.

S. Petrus ad Judæos factos Christianos
scribit secundam Epistolam. Vide.

Videtur quoque Epistola Judæ circa hoc tempus scripta, utpote ejusdem ferè argumenti cum Epistola Petri, contra quosdam hæreticos Nicolaitas appellatos, & alio nomine etiam Gnosticos dictos.

HÆRESIS NICOLAITARUM.

Nicolaus unus ex septem primis Diaconis & affecclæ ejus Nicolaitæ, quos DEO odiosos fuisse testis est Evangelista Joannes in Apocalypsi, permittebat communitatem uxorum. In mentem sibi inducebant, non posse quenquam vitæ æternæ participem fieri, qui non diebus singularis cum fœmina commisceretur. Ex cogitârunt insuper ad terrorem Numinum mirabilium nomina nempè Barbeto, Prunicum, Faldebaoth, Caulâuchamb, Metran, &c. unde brevi divisi ab invicem sunt, & non amplius Nicolaitas, sed pulcherrimè à sapientia quæsito nomine, Gnosticos se appellârunt.

HÆRESIS MENANDRI.

Menander professus Simonis Magi dextrinam prædicat, se ad salutem hominum dandam advenisse.

Simon Magus Neroni & Romanis illudens à malis geniis in aëra portatur, sed precibus S. Petri deiicitur, & confractis cruribus, ac toto corpore male affecto perit. Et ideo S. Petrus carceri mancipatus est. Paulus similiter in vincula conjectus,

B. g. quam-

quamvis ob aliam causam, quia nimis ut Chrysostomus affirmat, Pellicem Nero nis ad castitatis observationem & ad Chri-
tum convertit.

In carcere Mamertino, quo Petrus tenebatu ejusdem precibus fons erupit divinâ virtute ministerium baptismi, quo Processus S. Marthianus carceris custodes baptizari potuerunt. Dicitur fons ille in hodiernum diem manare, ut nec foris erumpat aqua, nec quantumlibet hauriatur, unquam exsicetur.

Apollonius Tyanæus Romam præstigiis suis ita dementavit, ut à multis divinis honoribus affectus fuerit.

Clades Hierosolymitana variis portentis prænunciatur.

Festo Azymorum, qui fuit octavus dies Aprilis, noctu circum aram Templum tantum lumen effulgit per medium horam, ut clarissimus dies visu deretur. Eodem die festo bos cum duceretur immolandus, in templi medio agnum peperit. Brama orientalis porta ænea interioris templi, quæ via viginti viris claudi soleret, visa est noctis horae sextâ sponte aperiri. Post dies autem festos mensis Maij ante solis occasum visi sunt per celum ferri currus, Sarmatæ acies concurrere, ipso die Pentecostes sacerdotes noctu templum intimum ad res divinas celebrandas ingressi, post ingentem strepitum vocem audierunt terrificans magistratus hinc. ita Josephus. Ju-

Judæi deficiunt à Romanis, Christiani autem Hierosolymis morantes divinâ visione præmoniti urbe excedunt.

* 69. * Petrus & Paulus Apostolorum Principes carcere diu detenti gloriosum Martyrium subiérunt. S. Petrus inverso corpore cruci affixus in summitate montis Janiculi, dicitur tamen passus in Vaticano, quia duo isti montes ita conjuncti, atque confusi sunt, ut meruerint etiam nomina confundi. S. Paulus gladio peremptus est.

Martyrium S. Pauli duplex miraculum illustravit. Primo non tantum sanguis, sed etiam lassis fluenta è sedis venis largiter eruperunt. Secundo ex capitis abscissi saltu triplici tres emicuere dulcis aquæ fonticuli, unde loco inditum est nomen trium fontium.

S. PETRO in Pontificatu successit Linus.

S. Andreas frater germanus Petri passus est in Achaia post Martyrium Petri, quoto autem anno, certi nihil habetur.

Zelotæ Hierosolymis in templum veluti munitissimum contra cives castrum se recipientes Phanum quendam virum rusticum, Pontificē eligunt & Anano opponunt urbemque mirum in modum exagitant.

* 70. * Nero humani sanguinis helluo crudelis manus sibi violentas infert, &

agré moriens à suo demum liberto Epiphroditō conficitur : Cui in Imperio se vius Sulpitius Galba successit, à militib⁹ quibus præerat in Hispania Imperator clamatus.

DECAS VIII.

* Ab anno 70. ad annum 80. *

71. **U**No eodemque anno Galba imp̄rat, & à militibus occiditur : Otto succedit, sed mox seipsum interfici Imperium relinquens Vitellio homini cndeli simul & ignavo, qui ideo à suis spreti & s̄evissimè trucidatus est, Vespasiano Imperatore acclamato.

Adscribuntur à nonnullis historicis Vespasiano miracula quedam ; sed illa Apollonii Tyani Magi operā ſ arte potius facta, quam eminētiore virtute patrata credimus. Certum pri terea est, consueviffe gentiles in æmulatione verorum miraculorum, quæ à Christianis quotidie fieri cernebant, in Numinum suorum gratiam ſepe miracula fingere.

(72.) Titus filius Vespasiani obſide Hierosolymam, & funeſtissimis cladib⁹ expugnat.

Jos̄ephus narrat captivorum omnium, qui tota bello comprehensi sunt, fuisse nonaginta ſeptem millia, mortuorum vero tam ferro, quam fame & pefci